

sig formentlig ikke nægte, at der med Kødexportens stigende Betydning for Øje tiltrænges en Udvidelse af det for Tiden kontrollerede Omraade saavelsom navnlig en skarpere Kontrol. — Vel er Tilsynet, der ifølge Bekendtgørelse af 30. April 1897 angaaende Forholdsregler ved Udførselen af fersk Kød af Hornkvæg kun angik Udførsel af fersk (derunder let saltet) Kød af Hornkvæg i halve eller kvart Kroppe saavelsom Kød i Fustager og Slagteaffald, nu ved den citerede Bekendtgørelse af 5. Oktober d. A. bleven udvidet til fersk og let saltet Kød (og Slagteaffald) af Faar samt til fersk Kød (og Slagteaffald) af Svin; men det maa dog anses for ønskeligt, at ogsaa saadant Svinekød m. m., der agtes udført i let saltet Tilstand — hvilket ubetinget udgør Hovedmassen —, samt Hestekød gøres til Genstand for Kontrol. Med Hensyn til Beskaffenheden af det Tilsyn, der nu føres, bemærkes derhos, at der vel af Staten i Henhold til Bestemmelsen i Lovens 2. Stk. ved forskellige Slagterier*) er ansat Dyr læger med den Opgave at have Tilsyn med den dersteds stedfindende Slagtning af Kreaturer til Eksport, saaledes at de ved Udførselen af dette Hverv have at rette sig efter en af Veterinærfysikus udarbejdet Instruks; men bortset herfra indskrænker Tilsynet sig til Fordringen om en autoriseret Dyr læges Attestation af, at Kødet hidrører fra sunde Dyr, og Adgangen til at eksportere staar med denne Indskrænkning iøvrigt aaben for enhver.

Ved Løsningen af den Kommissionen anviste Opgave: „at tage under Overvejelse den for Kjødkontrollen hensigtsmæssige Ordning“ vil der overensstemmende med de fra Landbruget saavel i som udenfor Rigsdagen fremkomne Henstillinger i første Række være at arbejde hen til en saadan Forandring i den bestaaende Lovgivning om Sundhedsvedtægterne, at disse, for saa vidt de indbefatte særlige Regler om Kjødkontrol, „begrænses derhen, at den paa de respektive Steder foreskrevne Kontrol og Afgift for Samme ikke kan bringes til Anvendelse overfor Varer, der ere godkendte af en sideordnet eller eventuelt overordnet veterinærkyndig Kontrol.“

En nødvendig Forudsætning for en saadan Ordnings Gennemførelse er det imidlertid, at den paagældende veterinærkyndige Kontrol, hvis Afgørelse skal afgive Hjemmel for Indførsel til Forhandling af Kød og Kødvarer i andre Kommuner, yder en virkelig Garanti med Hensyn til Beskaffenheden af de omhandlede Produkter. Kun under denne Forudsætning vil det være retfærdigt at paalægge Kommuner, der hidtil have haft Ret til selv at foreskrive de i sanitær Henseende fornødne Kauteler ligeoverfor Kødindførsel, at respektere en anden Autoritets Afgørelse. — Af de ovenfor fremsatte Bemærkninger om Beskaffenheden af den for Tiden her i Landet bestaaende Kødkontrol vil det nu fremgaa, at der ikke paa denne i dens nuværende Skikkelse tør bygges en Ordning i den antydede Retning. En Løsning af det navnlig for Svineslagterierne betydningsfulde Spørgsmaal om Fjernelsen af Skrankerne for den frie Afsætning til Købstæderne af Slagteriernes Affaldsprodukter vilde ikke kunne opnaas ad denne Vej allerede af den Grund, at der jo overhovedet ikke for Slagterierne bestaar nogen retlig Forpligtelse til at lade

*) Andelssvineslagterierne i Roskilde, Holbæk, Slagelse, Masnedssund, Faaborg, Landmændenes Andels-Eksportslagteri i Nakskov, Odense offentlige Slagteluse og Eksportslagteri samt Statens Eksportslagteri i Esbjerg.